

[Justitsministeren.]

fra alle normale Menneskers Side ser paa den Udvikling og med Forbavelse er Vidne til ansete Personers og ansete Blades Lefen med Sider af disse forvirrede danske Jødehadere og saakaldte danske Nazisters Virksomhed.

Hvad specielt Aarsagerne til de enkelte Ministres Beskyttelse netop i Sommer angaar, skal jeg af let forstaaelige Grunde ikke udtale mig offentligt herom — efter min før nævnte principielle Opfattelse har jeg overhovedet ikke spurgt Rigspolitichefen —, men jeg synes paa den anden Side, at hele Oppositionspressens Behandling af disse Problemer var saa urimelig og saa uanstændig, at jeg agter at anmode Rigspolitichefen om at give en snævrere Kreds — og jeg tænker her paa Finansudvalget — Lejlighed til at faa nærmere Oplysning om de ansvarliges Holdning og Syn paa de der nævnte Forhold og i det hele paa den Agitation, der drives fra visse Sider, undertiden i Forbindelse med udenlandske Spioner eller danske Bagmænd.

Maaske vil dette tilfredsstillende det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, saaledes at han fremtidig udfolder sit skattede ironiske Talent paa Omraader, hvor Spøg og Drillerier er bedre paa sin Plads, end det for alvorlige og tænkende Mennesker, uanset politisk Opfattelse, har været Tilfældet over for Politiets Indgriben i de nævnte Tilfælde — alt forudsat, at det ærede Medlem ogsaa anerkender Ministre som Mennesker og Borgere i Samfundet, naturligvis ikke i sin praktiske Behandling, men rent principielt. I øvrigt er der ogsaa herhjemme Grund til at tage sig af visse Sider af den andetsteds med Held drevne desperate Agitation fra enkelte Voldspartier.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup gjorde opmærksom paa, at vi i den sidste Tid jævnlige har revideret Retsplejeloven, hvilket ikke er nogen Overdrivelse; det er nemlig sket flere Gange om Aaret hvert Aar, siden den blev vedtaget, og fortsatte Ændringer synes sikret i en uvis Fremtid. Det ærede Medlem ønskede nu, at vi ved den i Trontalen bebudede Ændring skulde indskrænke Anvendelsen af Reglerne om Fratagelse af borgerlige Rettigheder. Det ærede Medlem har overset, at jeg for nogle Maaneder siden netop har nedsat et sagskyndigt Udvalg med i særlig Grad dette Formaal, og før dette Udvalg har endt sit Arbejde, vil jeg selvfølgelig ikke fremsætte Ændringer i den af det ærede Medlem angivne Retning, saa meget mindre som Problemet er langt mere indviklet, end det

ærede Medlem synes at mene. Desuden vedrører Ændringen ikke Retsplejeloven, men Straffeloven, men denne Lapsus bør det ærede Medlem have Tilgivelse for.

Samme ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om Politiets Lønninger gennem Sportler, Udtalelser, som skal blive overvejet nærmere.

Jeg kommer saa til Slut til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, der som sædvanlig har Krav paa et selvstændigt Afsnit. Dette ærede Medlem, der ligesom jeg selv har stor Interesse for moralske Problemer, men i Kraft af sin Ensidighed en langt større Menighed, begyndte med en Paastand om, at det var et givet Faktum, som det ærede Medlem lidt uheldigt udtrykte sig, at Ansøgninger fra spirituspaavirkede Automobilførere om Benaadning er i en saadan Stigning, at Justitsministeriet med Tiden vil faa vanskeligt ved at ekspedere alle de Tusinder af Sager, der indsendes aarligt. En saa dyb Pessimisme har Krav paa et Par trøstende Ord, og jeg skal da sige, at der ikke er noget, der tyder paa, at det ærede Medlems Udtalelser ikke ogsaa ad Aare vil føles lige saa overdrevne, som de er urimelige i Øjeblikket, og da jeg ser, at enkelte Blade selvfølgelig har opfattet det ærede Medlem, som om hun angreb Justitsministeren, fordi denne i højere og højere Grad indstillede berusede Bilister til Benaadning, vil jeg ogsaa gerne ramme en Pæl gennem denne Krønike. Der skal ganske særlige Omstændigheder til for at opnaa Benaadning eller blot Nedsættelse af den Straf, som man har paadraget sig ved at udsætte sig selv og andre for Fare ved at køre Bil i spirituspaavirket Tilstand, og det ved Folk, takket være Pressens Omtale af disse Ting, ogsaa efterhaanden godt.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit gled derefter ret hurtigt over til sit Speciale, Svangerskabslovgivningen. Det er helt trist at høre og se, hvilken dyb Skuffelse, til Tider forfærdende, jeg ustandselbereder det ærede Medlem over for denne Lovgivning og dens Udløbere. For at der kan blive lidt Balance i Tingene, kan jeg trøste det ærede Medlem med, at hun ikke bereder mig nogen Art af Skuffelse. Jeg er altid forberedt paa det værste, naar det ærede Medlem tager Ordet om dette Emne — det værste, fordi det ærede Medlem forekommer mig samtidig at optrede som kristelig Moralifosd og partipolitisk Taktiker og er optraadt i denne Glansrolle i næsten et Aar, i hvert Fald saa længe, at selv Venstres Presse nu